

Ecouri din Vale

Publicația comunității catolice „Sf. Mihail” Valea Mare,
Ediție nouă Nr. 36, septembrie 2022

Ecouri din Vale

Septembrie 2022

*Publicație trimestrială a
Parohiei Valea Mare*

Grup Redacțional

Pr. Iosif Dămățar
Pr. Hușanu Claudiu
Luiza Farțade
Ana-Maria Farțade
Bernadeta Moreanu
Alice-Roberta Andrei
Daniela Duma
Antoneta Antal
Valentina Jitaru
Andrei Duma

Fotografi:

Luiza Farțade
Ciuraru Andrei

Adresa redacției:

Parohia Romano-Catolică,
Str. Parohiei nr. 1,
607170 Valea Mare,
Faraoani, jud. Bacău,
tel. 0234-254.016
www.parohiavaleamare.ro
Facebook: Parohia Valea
Mare-Faraoani

Tipar:

Bac-Print, Bacău
tel. 0234-571.030

Sumar

<i>Timpul recunoștinței</i>	4
<i>Istoricul bisericii Sf. Mihail</i>	6
<i>Pr. Edi Amariei:</i>	
<i>Rămas bun</i>	8
<i>Pr. Claudiu Hușanu:</i>	
<i>Bun venit</i>	9
<i>La ceas anivesar</i>	10
<i>Ecouri de la Sf. Mir</i>	12
<i>Acțiunea Catolică</i>	13
<i>Cuvântul Vieții</i>	14
<i>Din partea Școlii</i>	16
<i>Din partea Primăriei</i>	17
<i>Poeme - Celestin Antal</i>	18
<i>Recomandări Poliție</i>	19
<i>Umor</i>	20
<i>INFO: Diverse</i>	21
<i>Rebus</i>	22

Timpul recunoștinței

Fiind în acest an centenar, când aniversăm 100 ani de la punerea pietrei de temelie a bisericii sf. Mihail din Valea Mare și cu ocazia consacrării noului altar, m-am gândit să amintesc câteva crâmpoie din viața comunității în ultimul deceniu, de când păstoresc această comunitate.

Sfânta Tereza de Calcutta spunea: „Ceea ce facem este mai puțin decât o picătură într-un ocean. Dar fără acea picătură oceanului i-ar lipsi ceva”.

Mulțumesc Domnului pentru comunitatea pe care am găsit-o la Valea Mare la începutul lunii septembrie a anului 2012. M-am bucurat să întâlnesc un grup destul de activ de Acțiune Catolică, atât la copii, cât și la tineri și adulți. Am luat legătura cu comitetul bisericesc și am pregătit o listă a priorităților parohiale.

Din arhiva parohială am aflat că începând din 1953 au mai fost cinci parohi la Valea Mare: pr. Ioan Minuț, pr. Ciril Blaj, pr. Luca Lucian, pr. Viorel Ababei și pr. Cazimir Biur) și mai mulți colaboratori, sau vicari parohiali: pr. Petru Patrașcu, Pr. Pavel Chelaru, pr. Cazimir Biur, pr. Giurgi Ghiurca, pr. Anton Jicmon, pr. Cristinel Antoci, pr. Cristinel Vacaru, pr. Petru Răchiteanu, pr. Gabriel Bucur, pr. Costel Țăranu, Pr. Florin Sescu și pr. Gabriel Trișcă. Domnul să-i răsplătească pentru tot

apostolatul făcut pentru mântuirea sufletelor și celor răposați să le dăruiască odihna veșnică!

Mulțumesc Domnului pentru cei 6 vicari parohiali (Gabriel Trișcă, Claudiu Bulai, Albert Babiaș, Galațanu Anton, Edi Amariei și Claudiu Hușanu), care în acest deceniu m-au ajutat în pastorația copiilor, a tinerilor și a adulților.

Am dorit să pun accent pe pastorația sufletelor, dar a fost necesară și identificarea priorităților locale. După un timp de adaptare, am înțeles că prima urgență era schimbarea acoperișului bisericii și izolarea podului. S-a început cu pregătirea materialelor. Cu ajutorul comunității și a unor binefăcători (monsieurul Grigore Duma a susținut o parte din suma necesară achiziționării tablei, părintele Iulian Jitaru a găsit un binefăcător în Germania, iar familia Coșa Ioan, Magda și copiii au oferit o mare parte din cheresteaua necesară), având coordonatori de lucrări pe domnii Bonda Gheorghe și Alexandru, asistați de arhitectul Teodor Anghel. Le mulțumim tuturor celor care au mai ajutat material sau spiritual. S-a continuat apoi cu refacerea exteriorului bisericii și turnul bisericii, fiind ajutați aici și de o echipă de muncitori ai domnului Milu Solomon, căruia îi suntem recunoscători.

În anii următori s-au schimbat instalațiile electrice și s-a achiziționat o

nouă stație de amplificare. S-a negociat, în 2016, cu pictorul Gheorghe Benchea refacerea picturii bisericii, care s-a încheiat în anul 2017. Mulțumim familiilor care au susținut pictarea unor episoade din Scriptură, stațiunile căii sfintei cruci, reprezentarea misterelor de lumină (în partea stângă) și imaginile unor sfinți mai actuali.

În 2017 s-au finalizat picturile, s-a amenajat vechea casă parohială și s-a inaugurat Centrul de îngrijire la Domiciliu. Cu ajutorul credincioșilor, dar și cu sprijinul Consiliului comunal s-au realizat confesonalele noi și scările de acces la cor. S-au refăcut băncile din cor și s-au făcut unele îmbunătățiri la balustrade.

Mai multe luni de zile s-a lucrat la refacerea orgii clasice, înlocuind

piesele deteriorate și redând calitatea acustică de la începuturi. Din arhiva parohiei am aflat că la această orgă a cântat viitorul episcop Ioan Duma, pe când era paroh la Galați, în 1936, cu ocazia sfințirii bisericii.

A urmat realizarea covorului central, altarul principal și altarele laterale din marmură, de către o echipă coordonată de domnul Isidor Bolog, cu sprijinul Consiliului Local, susținut de credincioși, dar și cu ajutorul părintelui Iulian Jitaru, și al unei familii din Germania.

În 2022 s-au finalizat picturile de la altar, s-au turnat scările din fața bisericii, de către o echipă coordonată de domnul Mihai Tancău, precum și aleile din jurul bisericii. Mulțumesc episcopului Anton Coșa pentru colaborarea la restaurarea ușilor principale ale bisericii. Mulțumim tuturor binefăcătorilor din țară și de peste hotare care ne-au fost alături în acești ani, în care ne-am străduit să întreținem Casa Domnului.

Mulțumesc comitetului bisericesc, membrilor Acțiunii Catolice, terțiarilor și tuturor voluntarilor pentru colaborarea la bunul mers al comunității noastre. Cerem ajutorul Duhului Sfânt pentru a putea continua munca începută și să ducem mai departe bucuria și speranța tuturor celor pe care îi întâlnim.

**Al dumneavoastră paroh,
Iosif Dămătăr**

Din istoria Bisericii „Sfântul Mihail Arhanghelul”

Prima biserică în satul Valea Mare s-a ridicat (din lemn) în anul 1832, având hramul „Coborârea Sfântului Duh”, acest edificiu fiind biserică parohială între 1832-1860.

Despre ctitorul acestui lăcaș de cult aflăm dintr-o relatare din 8 martie 1833 a vizitatorului apostolic din Moldova, pr. Petru Rafael Arduini, unde se menționează faptul că preotul Stanislau Zamoyski (1836-1840) stătea un an la Faraoani și un an la Valea Mare, „unde a construit o nouă biserică”.

Despre această biserică aflăm alte informații câțiva ani mai târziu, în 1858, în descrierea Vizitatorului General Apostolic Giuseppe Tomassi, unde se menționa, printre altele: „Valle Mare. Sat. Biserica parohială închinată Duhului Sfânt, construită din lemn în anul 1832 ... nu are nici o filială, numai o capelă /Cappellina / închinată Sfântului episcop Martin, înălțată în cimitir, care biserică este comună și satului vecin Faraoani”.

Acest izvor istoric este important și pentru că menționează pentru prima dată existența unei parohii la Valea Mare în anul 1858, numind totodată și biserica din satul Valea Mare ca „biserică parohială”. Din același document aflăm și numele preotului paroh care slujea la Valea Mare: pr. Francesco D. Molnar („Parocco di Vallemare”),

misiune pe care o va împărți cu pr. Anastasie Toth (1849-1860).

În același document, din 1858, Vizitatorul General Apostolic Giuseppe Tomassi își exprimă dorința de a comasa acele parohii care se află din punct de vedere geografic la distanțe mici și, ca exemplu, alege parohiile vecine „di Faraoano” și „di Vallemare” care, „pentru că sunt divizate două sate aflate foarte aproape unul de altul, la distanță de doar o jumătate de oră unul de altul, ar face bine, ideal, să formeze o singură parohie”. Astfel, parohia Valea Mare își va înceta existența după scurt timp, în 1860, fiind redeschisă ulterior, peste aproape un secol, în anul 1953.

În ceea ce privește biserica de lemn din Valea Mare, construită în anul 1832, aceasta va fi dărâmată în vara anului 1920. Peste doi ani, mai precis la 15 septembrie 1922, monseniorul Alexandru Theodor Cisar, episcop romano-catolic de Iași, pune piatra de temelie pentru o nouă biserică (păstrând inițial hramul „Coborârea Sfântului Duh”, fiind închinată ulterior „Sfântului Mihail Arhanghelul”) ce urma să se zidească din piatră și cărămidă.

Lucrările de construcție vor fi terminate în anul 1925, această biserică (în stil toscan) fiind sfințită la 29 septembrie 1925. Turnul-clopotniță s-a zidit separat de biserică, între anii 1929-1931. Biserica a fost pictată în perioada 1933-1935 și resfințită la 29 septembrie 1935. Mai apoi va fi restaurată de câteva ori până astăzi.

Biserica „Sfântul Mihail” a suferit de pe urma cutremurelor de pământ, mai ales a celor din 10 noiembrie 1940 și din 4 martie 1977, întotdeauna însă fiind refăcută prin grija preoților, cu contribuția credincioșilor și binefăcătorilor. Inserăm în acest sens un fragment dintr-un document de epocă (Ziarul Parohiei Faraoani), manuscris păstrat în Arhiva Parohiei Romano-Catolice Faraoani: „10 noiembrie 1940. Spre îngrozitoare amintire ... Azi 10 noiembrie 1940 ora 3 și 40 de minute dimineața a fost un cutremur de pământ de 9 grade (pe scara Mercali – n.n.), pe urma căruia ... la Valea Mare s-a dărâmat fațada bisericii ... iar restul bisericii toată crăpată de sus până jos. În fund la Altar s-a dărâmat o parte de Absidă așa că biserica de la acea dată este închisă și nu se mai slujește în ea. Apoi turnul de la Valea Mare s-a dărâmat mai mult de 10 metri înălțime rămânând scheletul clopotelor și clopotele neatinse [...] se vor hotărî oamenii să se apuce de refăcut biserica ca să se poată reda iarăși cultului dumnezeiesc,

clădindu-se și turnul ca să se pună clopotele la locul lor. Până atunci se face Sf. Liturghie în casa parohială de acolo, unde s-au dărâmat pereții interiori și s-a făcut un altar provizoriu făcându-se două slujbe”.

Biserica „Sfântul Mihail” a mai fost restaurată de câteva ori până astăzi, păstrând arhitectura inițială și interiorul pictat, ceea ce îi dă un farmec aparte, în spirit creștin autentic.

Această biserică din satul Valea Mare a fost locul unde numeroși copii și tineri s-au rugat odinioară (asemenea tuturor membrilor comunității catolice din satul Valea Mare) și unde unii dintre ei au simțit, poate, „chemarea” către preoție, locul de unde au plecat la un moment dat, pentru a fi mai apoi consacrați ca episcopi, Mons. Ioan Duma (trecut în eternitate) și Mons. Anton Coșa (actualul episcop al Diecezei Romano-Catolice de Chișinău).

Îi mulțumim părintelui Iosif Dămătăr (parohul de Valea Mare și decan de Bacău Sud), pentru invitația de a scrie, la ceas aniversar, aceste câteva rânduri de istorie ecleziastică.

Îi dorim părintelui paroh o misiune rodnică în continuare, iar credincioșilor catolici din satul Valea Mare le urăm, folosind cuvintele din Scrisoarea Sfântului Apostol Paul către Efeseni: „Rămâneți înrădăcinați și întemeiați în iubire”.

prof. dr. Anton Coșa

Preamăriți-l pe Domnul împreună cu mine!

Dragii mei,

Scriind aceste rânduri mă simt pus în postura sfântului apostol Paul. Însă nu știu, sincer, în care situație a sa să mă încadrez... De fapt, mă pot încadra în multe contexte ale sale, deoarece multe mi-au fost trăirile în acești aproape doi ani pe care i-am petrecut în mijlocul vostru.

Trecând rapid prin șirul de momente petrecute împreună cred că cele mai potrivite cuvinte pe care vi le pot adresa acum sunt cele ale lui David: „Preamăriți-l pe Domnul împreună cu mine, să înălțăm numele lui împreună!” (Ps 34, 4), pentru că, într-adevăr, multe sunt motivele pentru care să îi mulțumim lui Dumnezeu. Sau, cel puțin, pentru mine.

Dar, cele ce au fost, rămân în amintire și îi voi purta mereu recunoștință Domnului pentru că a inspirat mințile mai marilor mei pentru a mă trimite în mijlocul vostru unde, așa cum v-am mai spus, zelul meu pentru El și pentru poporul său a crescut. Vă invit, așadar, ca gândul nostru să fie îndreptat spre viitor și să privim cu încredere înainte fiind convinși că Duhul său ne este alături.

Nu pot, astfel, decât să îmi doresc pentru voi ce este mai bun. Îmi doresc ca ceea ce am încercat să vă transmit, prin Duhul Sfânt, să dea roade, să fiți oameni buni și să creșteți în iubirea sa, să luptați lupta cea bună, alături de

Domnul, împotriva păcatului și a duhului cel rău, să nu obosiți, așa cum îndeamnă sfântul Paul, în a face binele (cf. 2Tes 3, 13), să lucrați la sfințenia și la edificarea voastră.

Mulțumindu-vă pentru tot ce ați fost și sunteți, pentru căldura voastră și pentru dragostea voastră, vă încredințez puterii Duhului Sfânt ca el să vă fie sprijin și călăuză în toate intențiile voastre bune, să vă păstreze în iubirea sa și... să nu uitați să mă amintiți în rugăciunile voastre pentru ca împreună, din nou spun, să-l preamărim și să înălțăm numele lui!

**Cu multă iubire în Domnul,
pr. Edi Amariei**

CE DIALOG SUPERB!

- De ce ești bun cu lumea?
- Pentru că vreau să o schimb în bine.
- Crezi că vei reuși?
- Nu
- Atunci de ce continui?
- Pentru că nu vreau să mă schimbe ea pe mine!

Să ne cunoaștem păstorii **Interviu cu Pr. vicar** **Hușanu Claudiu**

- De câteva săptămâni, credincioșii din Valea Mare au văzut în biserică un nou părinte vicar. Ai putea să te prezinți în câteva cuvinte?

Întâi de toate, vreau să vă salut pe toți și mă bucur că Bunul Dumnezeu mi-a îndreptat pașii spre comunitatea dumneavoastră. Vă mărturisesc încă de la început, că nu-mi este prea ușor să vorbesc despre mine, dar mă voi strădui să răspund la aceste întrebări. Sunt părintele Claudiu Bogdan Hușanu, provin dintr-o familie credincioasă, mai am încă un frate la seminar și sunt în al cincilea an de preoție. Îmi place să-i ascult pe oameni, să fiu atent la nevoile lor și îmi doresc să fiu pentru credincioșii din Valea Mare un părinte, prieten și frate.

- Care este, pe scurt, istoria chemării tale la sfânta Preoție?

Încă de mic, la întrebarea „Ce vrei să te faci când o să fii mare?”, răspunsul meu favorit era: vreau să mă fac preot! Această dorință a persistat odată cu trecerea timpului și cu creșterea în vârstă, iar cu ajutorul Bunului Dumnezeu, această dorință a ajuns să se îndeplinească.

Încă de mic, m-am simțit atras de acest stil de viață și când am ajuns în clasa a șaptea-a opta, așteptam cu nerăbdare, dar și cu emoție, ziua în care voi merge la seminar. În creșterea și maturizarea acestei dorințe, Dumnezeu

s-a folosit de mai multe persoane: de familia mea care mi-a oferit o educație creștină și un exemplu frumos de viață, de unii preoți pe care i-am cunoscut în copilărie și de-a lungul anilor de seminar, de unii seminariști din sat, și mai apoi din seminar care știau să-și trăiască frumos vocația fiind fericiți.

În drumul meu de formare am avut parte de multe momente frumoase, dar și de mari momente de încercare, apoi de momente de teamă când mă gândeam la ce presupune viața de preot, la așteptările oamenilor din partea preotului, care astăzi nu sunt deloc mici, dar și la resursele mele limitate.

Parcurend anii de formare, am simțit cum Dumnezeu mă cheamă să-L urmez așa cum sunt, în ciuda limitelor personale și abandonându-mă în fața acestui plan minunat, am răspuns afirmativ.

- Care au fost experiențele pastorale din primii patru ani de preoție?

Prima mea experiență pastorală a fost la Focșani timp de un an. Aici activitatea mea pastorală principală a fost direcțiunea spirituală și încurajarea credincioșilor, mai ales ortodocșii, care treceau zilnic pe la biroul parohial pentru a cere ajutorul lui Dumnezeu prin mijlocirea Sfântului Anton de Padova.

Aici am întâlnit multe persoane care purtau în inimile lor multe răni și aveau nevoie de cineva de încredere care să-i asculte, să-i înțeleagă și să le spună o vorbă bună sau un cuvânt de încurajare.

Apoi următorii trei ani, am acti-

vat ca vicar la Barticești. Aici am avut multe experiențe frumoase de activități pastorale și catehetice cu copiii și tinerii, de interacțiune cu credincioșii și cu persoanele bolnave. În acești trei ani am avut ocazia să învăț multe lucruri frumoase care sper că mă vor ajuta pe viitor. Am întâlnit o comunitate frumoasă care m-a înconjurat cu multă iubire și prețuire.

- Ce gânduri ți-au trecut prin minte când ai aflat că ai fost numit vicar la Valea Mare și care au fost primele impresii când ai sosit în comunitatea noastră?

Pe de o parte m-am bucurat întrucât și noi preoții, pentru a crește, avem nevoie ca din când în când să facem o schimbare și să dobândim noi experiențe pastorale, iar pe de altă parte, m-am întristat gândindu-mă că va trebui să mă despart de mulți oameni minunați care mi-au intrat la inimă. În momentul în care am ajuns la Valea Mare m-am bucurat văzând o comunitate vie, cu copii, tineri și adulți apropiați de Dumnezeu, de Biserică și de sacrameinte și îmi doresc ca în perioada în care voi activa în comunitatea dumneavoastră să creștem frumos împreună.

- Care sunt prioritățile pastorale pe care dorești să le accentuezi la Valea Mare?

Prioritățile mele pastorale sunt: formarea generațiilor tinere în credință și pentru viață, formarea și apropierea copiilor și a tinerilor de Dumnezeu și de Biserică și păstorirea fiecărui cred-

incios în parte. Pentru a realiza aceste propuneri, am nevoie în primul rând de ajutorul lui Dumnezeu și de colaborarea dumneavoastră căci numai împreună putem face multe lucruri frumoase. Vă salut pe toți cu drag și Bunul Dumnezeu să vă binecuvânteze pe fiecare!

La ceas aniversar

Dragi consăteni, în ceea ce ne privește pe noi, suntem într-un moment deosebit al comunității noastre parohiale. Avem o dublă aniversare: Centenarul Bisericii noastre parohiale și sfințirea noului altar și 10 ani de când părintele paroh Iosif Dămățar slujește și păstorește comunitatea noastră cu atâta dăruire și perseverență. Cu o bunăvoință de invidiat, putem vedea toate transformările pe care părintele le-a făcut în acești ani la biserică, începând cu consolidarea temeliei, modificările făcute în exterior și interior: noua pictură, altarul principal și cele laterale, refacerea scărilor către cor, candelabre noi instalate, difuzoare noi, marmura din biserică, schimbarea scaunelor de spovadă „adevărate porțiuncule”, renovarea ușilor din lemn, clopot electronic, acoperișul bisericii, refacerea platformei, a scărilor și aleilor din fața bisericii și multe altele.

După cum știm cutremurele din 1941, cât și cele din 1977 și 1988 au devastat biserica în așa fel încât a fost nevoie de o intervenție sau mai multe la consolidarea rezistenței acestei biserici.

Lucrările la biserică s-au făcut cu contribuția credincioșilor, cu ajutorul binefăcătorilor din țară și din străinătate și a multor rugăciuni.

Noi trebuie să nu uităm și să urmăm exemplul de jertfă al înaintașilor noștri și să sprijinim cu toate forțele noastre, prin trudă și sacrificii terminarea și înfrumusețarea bisericii noastre, atât material cât și spiritual, pentru a rămâne o operă măreață și durabilă celor care vor veni din urmă.

La ceas aniversar mulțumim și nu uităm nici de preoții parohi și vicari care au slujit în această comunitate care într-un fel sau altul au contribuit la consolidarea și înfrumusețarea bisericii noastre în frunte cu părintele Ciril Blaj.

Pictura bisericii noastre de astăzi este o adevărată capodoperă în care găsim sfinți care prin viața lor sunt pentru toți un exemplu de urmat, modele de credință: sfântul Papa Ioan Paul al doilea, sfânta Maica Tereza de Calcutta, fericitul Vladimir Ghica, fericitul Anton Durcovici, etc.

În centrul bisericii, deasupra tabernacolului se află sfinții Gabriel, Mihail și Rafael, sfântul Mihail fiind și patronul Bisericii noastre. Sfântul Arhanghel Mihail este cunoscut în lumea întreagă prin numărul mare de Biserici care-i poartă numele, ca și numărul mare de profesii cărora le este patron: al farmaciștilor și al negustorilor datorită faptului că e reprezentat cu balanța în mână, apoi este patron și al muncitorilor care au lucrat și la biserica noastră

în ultimele zile pentru finalizarea lucrărilor, mulțumind lui Dumnezeu fără accidente.

Gândurile noastre de mulțumire se îndreaptă la ceas aniversar către toți cei care ne-au sprijinit în decursul acestor ani atât material cât și spiritual, în special părintelui paroh Iosif Dămătăr pe care-l însoțim prin rugăciunile noastre, dorindu-i multă sănătate și putere pentru a-i conduce pe credincioși spre Dumnezeu. El să-l răsplătească pentru tot ce a făcut în comunitatea noastră și va face pe viitor.

Celebrarea solemnității hramului comunității noastre coincide și cu deschiderea Anului pastoral 2022-2023 cu tema „Uniți în Duhul Sfânt” un an dedicat ascultării Duhului Sfânt pentru a identifica și activitățile parohiale după cum a spus și episcopul nostru PS Iosif Păuleț.

Noi, cei din parohie, mai mult sau mai puțin, știm cum a fost posibilă aceste realizări care fără mijlocirea Duhului Sfânt nu s-ar fi putut realiza. Sper ca aceste „ecouri din Vale” să producă și roade și să crească în noi zelul, iubirea și speranța. Așa vom avea mai mult curaj să mergem și să înaintăm în larg pe acest drum sinodal.

Pe această cale mulțumim și păstorilor noștri episcopi pentru grija pe care ne-o poartă și îi invităm să binevoiască a sfinți noua biserică. Așa să ne ajute Dumnezeu!

Magda Coșa

Ecouri de la Sfântul Mir

Andrei Duma

După un an întreg de pregătiri catehetice, 65 de copii au primit sacramentul Sfântului Mir din mâinile Preasfințitului Petru Sescu, episcop auxiliar de Iași, pe data de 24 Iulie 2022, în cadrul sfintei Liturghii de la ora 11:00.

Bucuria copiilor a fost întregită de bucuria comunității care le-a fost alături prin rugăciuni și susținere. Cuvântul de învățătură ținut de către Preasfințitul Petru Sescu, a ajutat candidații să pătrundă mai mult în taina Mirului și responsabilitatea care vine odată cu primirea acestui sacrament, aceea de a fi mărturisitori ai credinței, soldați ai lui Cristos, înzestrați cu cele 7 daruri ale Duhului Sfânt!

Animarea liturgică fost realizată de către candidații la sf. Mir sub coordonarea părintelui vicar, Eduard Amariei, și a doamnei dascăl, Bernadeta Antal. Emoționant a fost momentul conferirii Sacramentului Confirmării, momentul însemnării frunții cu pecetea de neșters a prezenței Duhului Sfânt cu cele 7 daruri ale sale în fiecare dintre cei miruiți. Un dar minunat care trimite către un angajament fidel în mărturisirea credinței!

La sfârșitul sfintei Liturghii, părințele paroh, Iosif Dămătar, și un candidat și-au exprimat mulțumirile adresate Preasfințitului episcop, Petru Sescu, părintelui vicar, Eduard Amariei și persoanelor consacrate care s-au ocupat de pregătirea copiilor, părinților și întregii

comunități care s-au implicat în buna desfășurare a acestei sărbători.

Dorim ca tinerii să cunoască seriozitatea care vine odată cu acest sacrament al maturității creștine, și să-și amintească cu drag de această zi specială, mărturisind și trăind cât mai frumos credința în Cristos!

Câteva mărturii ale noilor miruiți:

„O lungă perioadă de timp m-am întrebat: Ce este mirul? Oare îl poate primi oricine? Toate răspunsurile au venit din partea formatorului nostru, părintele vicar, Eduard Amariei, mentorul nostru în acest timp de pregătire, și ajutorul tuturor în aprofundarea catehismului și pregătirea pentru a-l putea primi pe Duhul Sfânt. Le mulțumim și le suntem recunoscători părintelui vicar și părintelui paroh pentru răbdarea pe care au avut-o cu noi, cu prilejul primirii Darurilor Duhului Sfânt.”

- Farcaș Izaura Daniela

„24 Iulie 2022, doar atât pot spune, a fost o zi specială din toate punctele de vedere, o experiență care nu se poate repeta. În această zi l-am primit pe Duhul Sfânt în adevărata lui formă, am primit cele 7 daruri în cea mai mare splendoare a lor. Alături de noi, în afară de coordonatorii noștri, care au făcut tot posibilul să ajungem în momentul acesta cât mai pregătiți, am avut familia aproape, care ne-a sprijinit în acest moment unic, și care ne-a lăsat inima pătată cu urmele Duhului Sfânt!”

- Coșa Diana Gabriela

“În ziua Mirului am simțit puterea Duhului Sfânt revărsată asupra mea, am simțit cum toate eforturile puse asupra noastră de către părintele Vicar nu au fost în zadar! Liturgia a trecut într-o clipită, fiind animată de noi, participanții la Sfântul Mir. Le mulțumesc din suflet coordonatorilor și tuturor persoanelor implicate în această reușită care mă va conduce pe un frumos drum spiritual!”

- **Bulai Laura Eliza**

Pagina Acțiunii Catolice

„Vino să slujim pe ritmul fidelității”

În această perioadă de intense pregătiri pentru sărbătorirea celor 100 de ani de la punerea pietrei de temelie a bisericii noastre, sărbătoare marcată de hramul, sfințirea bisericii și consacrarea noului altar, Acțiunea catolică ne propune un timp de promovare al asociației și de pregătire pentru noul an asociativ. Ne bucurăm că din toți acești 100 de ani de la începutul construirii bisericii noastre, sunt aproape 30 de ani de când în comunitatea noastră activează cu fidelitate Acțiunea catolică, asociație de laici, copii, tineri și adulți, care își propun să colaboreze cu păstorii bisericii în misiunea evanghelizatoare. Sub deviza „Vino să slujim pe ritmul fidelității”, membrii și simpatizanții din Valea Mare s-au reunit duminică, 11 septembrie, pentru a redescoperi puterea comunității ca loc de slujire pentru copii, tineri și adulți. În prima parte a întâlnirii, în

cadru activității Drojdie pentru comunitatea mea, fiecare participant a primit o bucatică de aluat, pe care a frământat-o, a modelat-o, meditând la ingredientele necesare unei comunități, la felul cum implicarea, aportul adus de fiecare, contribuie nu doar la creșterea personală ci și la creșterea comunității. Importanța slujirii și a implicării a reușit și din meditarea Cuvântului lui Dumnezeu, din fragmentul Prima înmulțire a pâinilor, (Mt. 14, 13-21), când însuși Isus le-a cerut apostolilor să se implice prin îndemnul „Dați-le voi să mănânce!”, meditație prezentată de părintele vicar, Claudiu Bogdan Hușanu. Comunitatea este locul cel mai potrivit pentru mărturia credinței dar și locul fraternității. Astfel, membrii și simpatizanții Acțiunii catolice au fost invitați să exprime persoanele de care sunt mai „legați” prin relații de prietenie dar și cele pe care își propun să le cunoască mai bine în anul asociativ următor. S-a creat astfel o Rețea a Acțiunii Catolice prin înnodarea unor fire de ață, de diferite culori, gest simbolic al legăturilor de prietenie dintre noi. Duminică, 18 septembrie, activitatea de promovare a continuat cu „E alegerea ta!”, o întâlnire de aprofundare a fidelității în acțiunile proprii, în relația cu Dumnezeu și cu ceilalți. De cele mai multe ori s-au întâlnit răspunsurile: sunt fidel familiei mele, prietenilor, valorilor creștine, credinței mele și programului spiritual, angajamentelor luate, fidel cuvântului dat, fidel celor care mă învață la bine – părinți și profesori,

fidel Acțiunii catolice și faptelor bune și înșiruirea poate continua. Fidelitatea se reînnoiește zi de zi prin alegeri conștiente și libere, prin atașament față de alegerile făcute, fidelitatea este modul cel mai frumos de a răspunde încrederii acordate altora, plecând de la recunoștința față de manifestarea iubirii lui Cristos pentru fiecare. Practică zilnic, poate deveni un mod de a fi, am citit în materialul formativ primit de la dieceză. Am meditat asupra fidelității ajutați de asistenții noștri spirituali, pr. Paroh, Iosif Dămătăr, și pr. vicar, Claudiu Hușanu, prin aprofundarea fragmentului biblic preluat din Evanghelia după sfântul Matei, capitolul 6, versetele 19-24. „Căci unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.” ne spune v.21, atrăgându-ne atenția asupra persoanelor, lucrurilor care contează pentru noi. Este Dumnezeu, este credința noastră, sunt sacramentele, sunt cei de lângă noi o comoară pentru noi? Ce prețuim și pe cine prețuim mai mult? Cât timp acordăm celor pe care îi prețuim? Sunt întrebări la care putem răspunde zi de zi, trăind valoarea fidelității în noul an asociativ aflat sub îndemnul „Înaintează în larg, Acțiunea Catolică! Slujește cu fidelitate și pasiune!” Acest lucru ni-l dorim și îl cerem bunului Dumnezeu și Maicii Sfinte prin mijlocirea sfinților noștri patroni: Sfântul Iosif, tatăl purtător de grijă al lui Isus și Sfântul Ioan Paul al II-lea, să îi slujim Domnului în comunitatea noastră!

Bernadeta Moreanu

CUVÂNTUL VIEȚII SEPTEMBRIE 2022

„Căci, deși sunt liber față de toți, m-am făcut sclavul tuturor ca să-i câștig pe cât mai mulți” (1Cor 9,19).

Cuvântul vieții din această lună este luat din Scrisoare întâi a Sf. Paul către creștinii din Corint. El se află la Efes și, prin aceste cuvinte ale lui, caută să ofere o serie de răspunsuri la problemele ivite în comunitatea greacă din Corint, oraș cosmopolit și mare centru comercial, faimos pentru templul Afroditei, dar și pentru arhicunoscuta corupție. Destinatarii scrisorii s-au convertit de la păgânism la credința creștină, cu câțiva ani înainte, datorită predicării apostolului. Una dintre controversele care diviza comunitatea se referea la faptul de a putea mânca din cărnurile riturilor păgâne sacrificate idolilor. Subliniind libertatea pe care o avem în Cristos, Paul introduce o analiză amplă asupra modului de comportament în fața unor alegeri și se oprește în special asupra conceptului de libertate.

„Căci, deși sunt liber față de toți, m-am făcut sclavul tuturor ca să-i câștig pe cât mai mulți”

Întrucât creștinii știu că „idolul nu este nimic pe lume și că nu este decât un singur Dumnezeu” (8,4), iată că devine indiferent dacă mănâncă sau nu cărnurile jertfite idolilor. Dar problema apare atunci când un creștin se află în prezența celui care nu posedă încă

această conștiință, această cunoaștere a credinței și, prin atitudinea lui poate, așadar, scandaliza o conștiință slabă.

Când sunt în joc cunoașterea și iubirea, nu există nicio îndoială pentru Paul: discipolul trebuie să aleagă iubirea, renunțând și la propria libertate așa cum a făcut Cristos, care s-a făcut în mod liber slujitor din iubire.

Atenția pentru fratele slab, pentru cei care au conștiința fragilă și puțină cunoaștere a lucrurilor, este fundamentală. Scopul este de a „câștiga”, în sensul de a face ca viața bună și frumoasă a Evangheliei să ajungă la cât mai mulți oameni.

„Căci, deși sunt liber față de toți, m-am făcut sclavul tuturor ca să-i câștig pe cât mai mulți”

După cum scrie Chiara Lubich: „Dacă suntem încorporați în Cristos, dacă suntem El, a fi divizați, a avea gânduri contradictorii, înseamnă a-l diviza pe Cristos. [...] Dacă [...] între primii creștini ar fi existat pericolul de rupere a armoniei, ar fi fost sfătuiri să renunțe la ideile lor pentru ca să se mențină caritatea. [...] Așa este și astăzi: deși uneori suntem convinși că un anumit mod de a gândi este cel mai bun, Domnul ne sugerează că, pentru a salva caritatea față de toată lumea, uneori este mai bine să cedăm propriile idei; este mai bine mai puțin perfect, dar în acord cu ceilalți, decât într-un tot perfect, dar în dezacord. Iar acest a se plia mai degrabă decât a rupe este una dintre caracteristici, poate dureroasă,

dar și cea mai eficientă și binecuvântată de Dumnezeu, care menține unitatea după cea mai autentică mentalitate a lui Cristos și, în consecință, el știe să-i aprecieze valoarea”.

„Căci, deși sunt liber față de toți, m-am făcut sclavul tuturor ca să-i câștig pe cât mai mulți”

Experiența cardinalului vietnamez François van Thuân, care a petrecut treisprezece ani în închisoare, dintre care nouă în totală izolare, mărturisește că atunci când iubirea este adevărată și dezinteresată, ea trezește iubire drept răspuns. În timpul încarcerării, el a fost încredințat la cinci gardieni, dar conducătorii hotărâseră să-i înlocuiască pe aceștia la fiecare două săptămâni cu un alt grup, pentru că ei erau „contaminați” de episcop. În cele din urmă au decis să-i lase mereu pe aceiași altfel ar fi „contaminat” pe toți polițiștii din închisoare. Așa povestește el însuși: „La început gardienii nu vorbeau cu mine. Răspundeau doar da și nu. [...] Într-o noapte mi-a venit un gând: «Francisco, tu ești încă foarte bogat, ai iubirea lui Isus în inima ta; iubește-i așa cum te-a iubit Isus». A doua zi am început să-i iubesc și mai mult, să-l iubesc pe Isus în ei, zâmbind, schimbând cuvinte amabile cu ei. [...] Treptat am devenit prieteni”. În închisoare, va realiza cu ajutorul temnicerilor săi crucea pectorală pe care o va purta până la moarte, simbol al prieteniei născute cu ei: bucați de lemn și un lăntșor de fier.

Letizia Magri

MESAJUL ȘCOLII FARAOANI CĂTRE ELEVII SĂI

De ce citim? Din pasiune sau din obligație. Din dorința de a descoperi și a învăța. Când eram mică, îmi plăcea să abordez multe lecturi ce implicau călătoriile; aventurile fantastice ale personajelor mă fascinau. De ce cite-sc acum? Pentru a străbate din toate direcțiile ce am descoperit când eram mică. Pentru a crește rațional, emoțional și moral odată cu vârsta (mi-e teamă să spun înțelept). Pentru a-mi forma imagini cât mai pertinente și coezive asupra lumii în care trăim. Și, dincolo de toate acestea, pentru a mă reîntoarce la mine însămi, a-mi explora propriul eu, propriile adâncimi ale ființei. Fiindcă atunci când nu mai rămâne nimic în afară unde să te refugiezi, mereu vei avea un loc în tine însăși. Și pentru aceasta, dintre toate categoriile de lecturi în care mă avânt, nimic nu mă răscolește mai mult decât literatura.” (Alina Roiniță)

Biblioteca este un univers în care fiecare își poate găsi propria poveste, un univers al cunoașterii nelimitate și al imaginației neîngrădite! Ce poate fi mai frumos decât tărâmul minunat al cărților?! E suficient doar să urmărim acel impuls din noi care ne îndeamnă să fim altfel, să fim cineva, să facem lucruri extraordinare, să întindem mâna și să luăm o carte, să o deschidem și să pătrundem în lumea ei!

Cu siguranță, tuturor ne place să călătorim. Poate pe o corabie sau navă

spațială, în pădurea tropicală sau prin deșert, pe tărâmurile cu personaje fantastice, cu zâne, spiriduși, vrăjitori sau alte vietăți cum numai imaginația poate produce. Să aflăm cum trăiesc alți oameni, ce mănâncă, ce obiceiuri au, ce dorințe au. Este imposibil! Ar spune unii. Este într-un totuș posibil, spunem noi! Cum?! Deschizând o carte și lăsându-ne purtați de aventurile pe care le trăiesc personajele.

Dragii elevi ai școlii noastre, cred că nu e deplasat să spunem că cel puțin o dată, fiecare dintre noi s-a simțit singur, neînțeles, dezamăgit, supărat și plictisit. Și în astfel de situații am găsit, mulți dintre noi, alinarea în vreo carte. Citind, am constatat că nu am fost singurii care au trăit sentimentele descrise mai sus, că mulți copii, adolescenți și chiar adulți au fost în aceleași situații ca și noi. Am descoperit moduri de a gestiona situații și de a ne maturiza, și de ce nu, chiar niște prieteni care nu ne judecă și nu ne dezamăgesc niciodată.

Lectura este importantă și trebuie încurajată cât de mult este posibil! În acest sens, Fundația SOS Satele Copiilor și Dedeman au oferit școlii noastre o generoasă și extrem de valoroasă donație de carte. Citește, dragă elev! Te așteptăm în fiecare zi la bibliotecă pentru a clădi împreună personalități.

Nu avem decât o singură viață dar citind, putem trăi o mie de vieți!

Bibliotecar, Alina Tomulescu
Dir., prof. Vasilică Nicoleta Oana

Invidia, moartea sufletului creștin

Întotdeauna am cârțit pentru modul în care am fost creați, ne-am dorit darurile bune ale aproapelui nostru, invidia mușcându-ne cu poftă din suflete și inimi.

De multe ori nu am conștientizat că fiecare avem rostul nostru pe pământ, că fiecare a fost creat pentru a împlini o misiune, că fiecare trebuie să-și înmulțească talanții pe care îi are, că fiecare a fost înzestrat cu talanții potriviti, talanți care dacă nu sunt îngropați în egoismul și invidia noastră, ne sunt fiecăruia de folos, atât nouă cât și semenilor noștri, fiindcă bunul Dumnezeu cu iubirea sa nemărginită și cu înțelepciunea nemăsurată știe ce e mai bine pentru noi, ce ne este de folos, știe ce ne este necesar fiecăruia pentru împlinirea misiunii pe acest pământ.

Astăzi, în loc să ne iubim unii pe alții și să folosim timpul într-un mod util și plăcut în favoarea noastră și a celor din jur, pierdem foarte mult timp observându-i pe ceilalți și mai ales comparându-ne cu ceilalți.

Obişnuim să ne comparăm mereu cu alții pentru că nu ne mulțumim cu ce avem, nu ne place să trăim o viață simplă, în armonie cu noi și cu semenii noștri, astfel dând naștere frustrărilor și invidiei, îmbolnăvind-ne mintea și trupul.

Oameni dragi, nu vă lăsați de aceste sentimente ucigătoare dominați, eu vă rog să militați pentru pace, armonie,

iubire de aproapele și sinceră prietenie.

Doamne, fă ca aceste sentimente în mintea și în inima oamenilor din comunitatea noastră să reînvie.

Cu stimă și prețuire,

Al dumneavoastră camarad pe vecie,

Primar, Ciuraru Pal Cristina

A doua venire

Și-am să te-aștept cu zâmbetul pe buze

De când mă rog, că vii, încep s-aud.

Pe lângă porți prea dese microbuze
Dar din păcate toate merg spre sud.

Și-am să te-aștept pe tine Doamne Sfinte,

Voi sta la geam cu biblia în mâini.
Să nu mă-mbrace răul în veșminte,
Să nu-mi dea toată viața mea la câini.

N-am daruri mari, nici bogății, am viață

Am feliat o pâine să avem.

Am și-un borcan început de dulceață

Și apă din fântâna ca să bem.

Eu nu mă tem, atât cât ești
aproape,
Prezența ta e-o punte către cer.
Plăcerile plătite să mă-ngroape
Sapă în suflet ca-ntr-un șantier.

Mă trag în jos să nu mai văd lumi-
na
Dar nu mă tem, mă scutur de
pământ.

Credința le alungă cu prăjina
Și ele fug se-aruncă în mormânt.

Am să te văd, când tu-ai să vii pe
nori,
Veghez, am untdelemn destul în
vas.

Am ușa descuiată, când cobori
Să vezi din lumea ta ce-a mai
rămas.

Când spun Dumnezeu mă lepăd de eu

Nu mai vreau să trăiesc, ca și când
Dumnezeu
n-ar mai avea loc în mine.
Nimicul trăirii firești, m-a scârbit
poftele m-au fărâmițat,
frica a dat zarul cel mare
și m-a făcut sclavul ei.

Între cer și pământ
las urme de eu,
între cer și pământ
sunt o bucată mică, mică de eu,
restul, e Dumnezeu.

Între cer și pământ,
sufletul, o pasăre
care după ce-și ascute aripa cu
ciocul,
croșetează din aer, o haină din duh.

Între cer și pământ
timpul se prăbușește ca niște trepte
de aburi,
anii devin, câțiva arginți cu care
plătim vama.

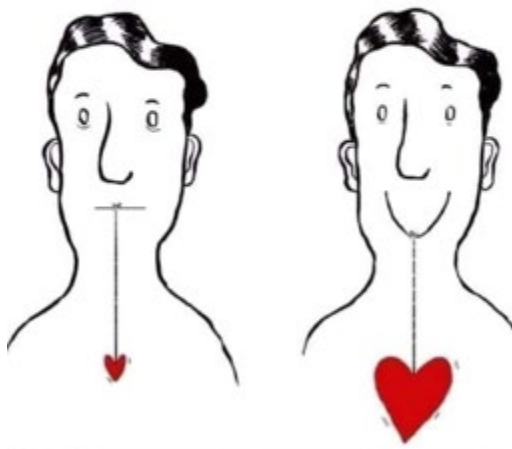
Între cer și pământ, exact la
jumătatea drumului,

Dumnezeu mă așteaptă cu o haină
nouă în mână.

Între cer și pământ,
trupul devine pământ și sufletul
cer.

Celestin Antal

Cea mai bună explicație a
zâmbetului 😊

SFATURI PENTRU PREVENIREA FURTURILOR DE SEZON !!!

Prevenirea furturilor de sezon:

- Pentru a menține la minim numărul furturilor de sezon de pe câmp, polițiștii din cadrul Postului de Poliție Faraoani au intensificat, în această perioadă, activitățile de patrulare în zonele în care sunt amplasate terenuri agricole, tocmai pentru a-i descuraja și a-i depista rapid pe cei care comit asemenea fapte.

Polițiștii le recomandă cetățenilor să adopte câteva măsuri preventive pentru a nu fi victimele unor astfel de infracțiuni:

- Asigurarea pazei terenurilor agricole prin îngrădire ori cu câini de paza și chiar organizarea pazei umane.

- Se recomandă ca produsele agricole să fie transportate în locuri sigure imediat după recoltare și nu lăsarea lor pe câmp, deoarece hoților le este mult mai ușor să le sustragă astfel.

- Nu angajați lucrători zilieri atâtă timp cât aceștia nu prezintă încredere sau nu îi cunoașteți.

- Nu achiziționați produse agricole de la vânzători ocazionali, la un preț mult mai mic decât cel al pieței, deoarece există posibilitatea ca aceste produse să provină din furturile de sezon.

- Notați numerele de înmatriculare ale autoturismelor sau autoutilitarelor străine sau suspecte aflate în

apropierea terenurilor agricole de pe raza comunei și alertați de îndată organele de poliție din cadrul Postului de Poliție Faraoani!!!

În cazul în care sunteți martorul sau victima unui furt, apălați cât mai repede numărul unic pentru apeluri de urgență 112 !!!

Cu ocazia Hramului Bisericii și al localității pe care îl vom marca duminică, 25.09.2022, Postul de poliție Faraoani adresează din suflet cele mai alese urări de bine, fericire și noroc pentru locuitorii satului Valea Mare. Hramul localității este ziua când în casa noastră se adună copiii, rudele, prietenii și toți cei dragi pentru a se bucura împreună de cele realizate, de sănătate și de bunăstare.

Cu acest prilej vă dorim ca această sărbătoare să vă poarte de grijă, să vă aducă lumină, căldură și belșug, să vă îndrume doar la fapte bune întru prosperarea localității. În casele dumneavoastră să domnească mereu pacea, voia bună și belșugul !!!

**Cu stimă,
Șeful Postului de
Poliție Faraoani-David Sorin**

Un batran s-a dus la electrician ca sa ii repare telefonul.
"Dar telefonul dumnevoatra nu are nimic..."
Batranul, cu ochii in lacrimi, il intreaba: "Atunci de ce nu ma suna niciodata copii mei?"

Pagina cu umor

- Mamă, tata are părinți?
- Bineînțeles, bunica Olga și bunicul Vasile!
- Și atunci de ce l-au lăsat la noi?

- Domn' doctor, când mă operați?
- Peste 5 ani, în septembrie 26!
- Na, bine doctore!... Și la ce oră?
- Dar ce importanță are?
- Păi, la ora 8.00 îmi vine instalatorul!

Bucureștiul e genul de oraș în care dacă văd pe cineva că fură o mașină, oamenii se implică imediat și profită de locul de parcare rămas liber.

Ultimele cuvinte înainte de culcare în America: „Good night, my love!”, Anglia: „Sweet dreams, my baby!”, România: „Mă Gheorghe, ai încuiat poarta?”

Un zgârcit, pe patul de moarte:

- Mamă, ești aici?
- Da, fiule, sunt aici!
- Nevastă, ești aici?
- Da, bărbate, sunt aici!
- Copii, sunteți aici?
- Da tata, suntem aici!
- Toată lumea este aici?
- Atunci de ce este lumina aprinsă

în bucătărie?!

- Bulă, ai văzut vreodată un grup de femei să tacă?
- Da. O singură dată!
- Când?
- Când au fost întrebat care dintre ele este mai bătrână!

- Învățătoarea, la școală, îi întreabă pe copii:
- Vasilică, ce-i tatăl tău?
- Gunoier.
- Nu se spune gunoier, ci funcționar la salubritate.
- Petrică, ce-i tatăl tău?
- Gropar.
- Nu se spune gropar, ci funcționar la pompe funebre.
- Bulă, ce-i tatăl tău?
- DJ la Mystic Club.
- Cum adică?
- Clopotar la biserică.

Dacă partenerul tău te înșală, fierbe apă și las-o la fiert așteptând să adoarmă. Când a adormit, apucă oala cu apă clocotită și fă-ți un ceai relaxant de mușetel și așteaptă ziua următoare ca să vorbești. Cine a vrut să toarne apa clocotită pe partener este așteptat la terapie!

Info – diverse

Marti, 31 mai 2022, în biserica sfinții Petru și Paul din Bacău, a avut loc depunerea voturilor solemne de către sora Ilieș Angela. O felicităm și îi dorim misiune rodnică pe drumul consacrării religioase!

Duminică, 19 iunie 2022, copiii din clasa a treia din comunitatea noastră au trăit bucuria Primei Sfinte Împărtășanii. Mulțumim celor care i-au ajutat și le-au fost alături în timpul pregătirii și în ziua sărbătorii.

Duminică, 31 iulie 2022 părinții franciscani Duma Bernadin și Bulai Cristian au celebrat o Liturghie de mulțumire pentru cei 25 ani care au trecut de la hirotonirea preotească. Îi felicităm și le dorim La mulți ani cu bucurie în a Domnului slujire!

În perioada 1-7 august 2022 a avut loc Vara Împreună, la care au participat aproximativ 150 copii și animatori. Mulțumim tuturor celor care au contribuit la reușita acestei săptămâni plină de bucurie pentru copii și dorim ca Domnul să răsplătească cu bucuria veșnică pe toți binefăcătorii!

Duminică, 7 august 2022, la ora 08.30, părintele Eduard Amariei a celebrat Liturghia de rămas bun la Valea Mare. Îi mulțumim pentru dăruirea cu care s-a străduit să ajute comunitatea noastră în cei doi ani de activitate și îi dorim în continuare un apostolat rodnic!

Tot în prima duminică din august 2022, părintele Anton Bulai a celebrat o Liturghie de mulțumire pentru Jubileul de argint. Îi dorim ani mulți și

fericiți în continuare în slujirea Domnului și a fraților!

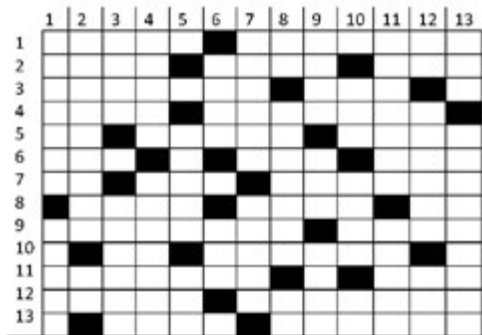
În a doua duminică din luna august, noul părinte vicar, Claudiu Hușanu a celebrat prima liturghie ca vicar parohial. Îi dorim activitate rodnică în comunitatea noastră!

În perioada 12-14 august 2022 au avut loc la Valea Mare Misiunile populare. Predicator a fost părintele Ionel Balan, căruia îi suntem recunoscători pentru cuvintele pline de învățătură pe care le-a transmis tuturor celor prezenți, precum și celor care ne-au urmărit prin transmisia video.

Sâmbătă, 20 august 2022, aproximativ 500 credincioși din Valea Mare și din împrejurimi au participat la pelerinajul anual la Ciciola. Predicator a fost părintele Alois Cancel, vicar parohial la Valea Seacă.

Duminică, 21 august, mesajerii bucuriei din comunitatea noastră au prezentat un concert caritabil și au lansat un album cu cele mai frumoase cântece din cei 10 ani de existență a corului. Felicitări doamnei Bety Antal și tuturor coriștilor!

Duminică, 4 septembrie, la ora 08.30 s-a celebrat liturghia de deschidere a noului an școlar. Le dorim mult succes elevilor și răbdare profesorilor!

Biserica, Ieri și Azi

Orizontal:

1. Locul de unde se predică sau se citește evanghelia, adus din nou în prezbiteriu după Conciliu, ieri din lemn și azi din marmură – Poporul lui Dumnezeu care este încredințat episcopului Iosif Păuleț pentru a-l păstori cu colaborarea tuturor preoților.

2. Partea principală a bisericii situată în mijlocul clădirii, între altar și pronaos unde s-au făcut lucrări în ultima vreme – Oraș din județul Alba, pe dreapta Mureșului – Locul de fericire veșnică.

3. Formă solemnă de excomunicare din comunitatea eclezială – Mari perioade de timp.

4. Mândrie a comunității noastre pentru această biserică frumoasă care va fi sfințită cu ocazia hramului. – Imagini sfinte prezente în biserică cu menirea de a trezi și de a hrăni credința noastră în misterul lui Cristos (dim, sg).

5. Ușile de la intrare! – Acest „mers împreună” în care se află și biserica noastră locală – Vreme.

6. Siglă pentru radioteleviziune – Martor pentru sfințirea bisericii – Parte a bisericii unde stau cântăreții în timpul liturghiei.

7. Inima lui Cain! – Băgat la mijloc! – Animale sălbatice.

8. Munte în Italia – Mic animal carnivor asemănător cu dihorul (reg)- Comune pentru catolici și ortodocși!

9. Comunitate a tuturor celor botezați uniți printre ei prin mărturisirea aceleiași credințe, prin aceleași sacramente și prin conducerea ecleziastică (pl). – Fluviu în Franța.

10. Credincioșii în raport cu păstorul – Odăită din cuprinsul unei mănăstiri (pl).

11. Tunderea părului din creștetul capului, ceremonie practică înaintea de Conciliu – Reverie.

12. Listă cu greșeli – Incensat cu tămâie.

13. Haină de postav largă și lungă pe care o poartă preoții. – Papa Ioan Paul al doilea, Maica Tereza de Calcutta, de exemplu, pe care Biserica i-a ridicat la cinstea altarelor, se află în picturile din biserică, ca privind la viața lor să fie pentru toți un exemplu de urmat.

Vertical:

1. Ostie care se împarte credincioșilor ortodocși – Cel dintâi și cel mai important sacrament prin care omul devine membru al Bisericii.

2. Ansamblu de clădiri în care locuiesc și activează surorile (pl.) – Ore!

3. Broboadă pe care o poartă măicuțele – Persoană care ține hangul la biserică.

4. Soldat – Persoană care nu crede în Dumnezeu (fem).

5. Gabriel, Mihail și Rafael, imagini care impresionează prin amplasamentul lor din centru, de deasupra tabernacolului, sfântul Mihail fiind și patronul bisericii noastre (sing). – Sceptrul zeilor Amon, Ra și Ptah.

6. Aclamație liturgică prin care credincioșii își exprimă adevărată credință la cuvintele celebrantului – Întreprinderea de Comerț cu Ridicăta (siglă).

7. Aflat pe prima treaptă a ierarhiei preoțești – Mănăstire mică.

8. Iuda! – Veșminte bisericesti pe care le îmbracă preoții la oficierea slujbelor religioase sau în împrejurări solemne- În casă!

9. Paradis – Siestă! – Prefix medical cu sensul limfatic.

10. Totalitatea formelor liturgice proprii unei Biserici – A vrea – Anca Ionescu.

11. Persoane care se abat de la dogmele Bisericii – Considerat că provine de la Dumnezeu.

12. Ochi de lanț – În susul apei către izvor. – Literă slavonă.

13. În plină taină! Referitor la slujitorii Bisericii.

DICȚIONAR: AIUD, RITE, ODET, UAS, LIMF, IAT.

Magda Coșa

Din viața comunității

Primonda - 2022

Profesiune solemnă, sora Angela

Jubileul de argint: pr. Bernadin și pr. Cristian

Jubileul de argint: pr. Bulai

Liturgia de rămas bun - pr. Edi Amariei

Bun venit părintelui Claudiu Hușanu

Mulțumim voluntarilor de la Ciciola

Acțiunea Catolică - Un nou început